

Malariamuggen in Afrika

Bij een onderzoek van de Witwatersrand Univ. Johannesburg tussen augustus 1997 en mei 1998 werd vastgesteld dat op 5054 *Anophelinae* muggen de soortenverdeling was :

55,8% *Anopheles coustani* LAVERAN

27,9% *Anopheles funestus* GILES

8,6% *Anopheles gambiae* complex

5,2% *Anopheles pretoriensis* THEOBALD

2,6% behorende tot 9 andere *Anopheles* sp.

De ♀ van het *Anopheles gambiae* complex behoorden voor:

56% tot *Anopheles merus* DONITZ

30% tot *Anopheles quadriannulatus* THEOBALD

13,6% tot *Anopheles arabiensis* PATTON.

Het aantal vangsten van *Anophelinae* was sterk gebonden aan regenperiodes, de malariaaanvallen waren vooral verbonden met temperatuurdalingen en met een hoogtepunt van en regenperiode en buitenhuis een tijd tussen 18u00 en 22u00. Met deze gegevens is het mogelijk een periode van malaria aanvallen te voorzien. In een experiment werden door dezelfde onderzoekers en eveneens in de Mpumalanga provincie (Lage Veld S. Afrika) tien slaapruidten met 20mg. Deltamethrin per m² bestreken. Zeven maanden daarna waren deze betreken oppervlakten nog steeds dodelijk voor *Anopheles arabiensis* en was het binnenshuis dus volkomen veilig. In het Bagamoyo district (Tanzania) werd een onderzoek verricht naar bescherming tegen de steek van *Anopheles*. De frequentie van besmettelijke steken is aldaar 300 per persoon en per jaar. Bij gebruik van IMN (Impregnate mosquito nets) of met Permethin gedrenkte muskietennetten rond het bed werd vastgesteld dat het aantal steken (EIR Entomological inoculation rates) daalde met 76% en wel met 86% voor *Anopheles funestus* GILES en 66% voor *Anopheles gambiae* GILES. Dit aantal malaria verwekkende steken bleef in dezelfde periode en dezelfde streek constant op 300 besmettelijke steken per persoon en per jaar dus de bescherming door IMN is bewezen voor 76 à 66% van de gevallen.